

# Inhoudsopgave

[Voorwoord](#).....

[Inleiding](#).....

## **[1. Anekdoten](#)**.....

[1.1 Aanmodderen](#).....

[1.2 Bramen plukken: geluk ligt soms voor het oprapen](#).....

[1.3 Centen zoeken voor de collecte](#).....

[1.4 De wandelende concordantie](#).....

[1.5 Door de stoel gezakt bij de Jehova's](#).....

[1.6 Een begrafenis, een dynamo en Chinees](#).....

[1.7 Gestrand langs de weg](#).....

[1.8 Grenzen verleggen en boetes verscheuren](#).....

[1.9 Herinneringen aan de Eloutschool](#).....

[1.10 Lenen en teruggeven](#).....

[1.11 Met een opgevoerde brommer aan het avondmaal](#).....

[1.12 Met zoonlief uit eten](#).....

[1.13 Nog beter, groter en mooier](#).....

[1.14 No guts, no glory](#).....

[1.15 'Overvallen' op Schiphol](#).....

[1.16 Perikelen op de weg](#).....

[1.17 Stationsevangelisatie](#).....

[1.18 Twijfel over machinisten bij de NS](#).....

[1.19 'Ternauwernood gered'](#).....

[1.20 UMCG](#).....

[1.21 Wachten voor een brug](#).....

[1.22 Worden als de mieren](#).....

## **2. Gedachten**.....

**2.1 Een Woordkunstenaar**.....

**2.2 Facebook: a social medium**.....

**2.3 'Ik verzamel en reis, dus ik ben'**.....

**2.4 'Live Strong zonder Armstrong'**.....

**2.5 Neil Armstrong**.....

**2.6 Op een dag drinkt niemand meer bier**.....

**2.7 Spiegel**.....

**2.8 Torenflats als springtorens**.....

**2.9 Wat zou Jezus doen?**.....

## **Gevleugelde uitspraken en oneliners**.....

## Voorwoord

Nadat ik een aantal serieuzere werken mocht publiceren, zoals gedichten en Bijbelstudies, vond ik het tijd worden voor iets 'vrolijkers en luchtigers'. Het is een 'tussendoortje' dat mensen hopelijk niet zwaar op de maag ligt. Dat is in ieder geval niet mijn insteek. Het boek moet 'te denken geven'. Niet meer en niet minder.

Mensen zijn al zo serieus en het leven is vaak hard en zwaar. Er moet af en toe ook wat te lachen zijn. Hoewel het lachen in dit boek betrokken wordt op serieuze gedachten en levenslessen. Het gaat niet om het lachen op zich. Daar moet een mens niet te lang in blijven hangen. Het gaat niet om een 'mop om een mop' of om maar grappig te willen zijn. Want er gaat waarheid schuil áchter de verhalen die ik in dit boek naar voren breng. Die waarheid, die natuurlijk altijd voor een deel mijn waarheid is, wil ik voor het voetlicht krijgen. Getriggerd door een lach.

De teksten in het boek dat u voor zich heeft, zijn in de loop van een paar jaar ontstaan. Steeds als ik in typische situaties terecht kwam, had ik de neiging deze te beschrijven en te analyseren. Leerzame ervaringen 'uit het leven gegrepen' vormen de basis van dit boek. Dit boek is een compilatie van allemaal levenservaringen die ik op mocht doen. De rijke lessen wil ik graag met de wereld om mij heen delen. Daarom zijn ervaringen, gedachten en levenslessen samengebundeld in één boek. Zodat iedereen mee kan genieten én er zijn of haar voordeel mee kan doen.

Wat betreft de voorkant van mijn boek het volgende. De frivole, dartele pinguïns spreken tot mijn verbeelding. Ze wekken mijn lachlust op. Met een kwinkslag van hun vleugels

en een potsierlijke beweging van hun heupen, staan ze in het leven. Deze Zuidpoolvogels ontdooien mij. Zo hoop ik dat mijn boek zal zijn: verademend, lachwekkend en ontdooiend.

‘Last but not least’ wil ik mijn vrouw Marleen bedanken die mij telkens de morele steun en de tijd geeft om te publiceren. Haar kritisch meekijken en –denken heeft geresulteerd in deze publicatie. Het spreekt voor zich dat ik alleen de verantwoordelijkheid draag voor dit werk.

Koert Koster

## Inleiding

Het leven wordt geleefd en gevierd. Tijdens de jaren dat ik rond mag stappen op deze aarde, heb ik veel ervaringen opgedaan met mensen. Er waren ervaringen bij waarvan ik dacht: die moet ik onthouden en eens opschrijven. En eventueel doorvertellen op feestjes.

Een aantal levenservaringen heb ik aan het papier toevertrouwd. Het zijn ervaringen die 'uit het leven gegrepen zijn'. Dit boek staat vol alledaagse komische ervaringen die te denken geven. Ze worden **anekdotes** genoemd.

Er staan stommiteiten van mezelf in, maar ook positieve confrontaties met anderen. Soms zijn het ontmoetingen en gesprekken, waarin anderen mij uitdaagden om even anders naar mezelf en de wereld te leren kijken.

Ook bepaalde ervaringen die ik mocht opdoen met mijn zoon Jens, passeren de revue. De lessen die hij meekrijgt, mogen mij inspireren. Ik leer ervan wanneer ik mijzelf als mens, ja soms als vader, terug zie in mijn zoon.

De meeste anekdotes hebben, wat mij betreft, ook nog eens een levensbeschouwelijke laag. Ik probeer die laag aan te boren, wanneer ik de 'gekke, leuke en minder leuke menselijke dingen van alledag' vertaal naar het christelijke leven. Het gaat dan om mijmeringen of gedachten. Deze reiken verder dan de oppervlakkige laag van het zichtbaar menselijke. Soms gaan mijn overwegingen gepaard met ironie, een andere keer met cynisme.

We kunnen, ook in religieuze zin, leren van ervaringen. Wat willen ze ons zeggen over de mens en zijn omgang met de dingen? Zegt de manier van 'in het leven staan' soms iets over onze relatie tot God en over onze houding ten opzichte van de wereld om ons heen?

Daarom bestaat dit boek niet alleen uit anekdotes, maar ook uit **gedachten of mijmeringen**. Er staan verhalen in met een diepere betekenis. 'Gelijkenissen', zouden we ze kunnen noemen. Het gaat daarbij om ervaringen die te denken geven. Het nieuws en/of de ideeën van derden zijn daarbij het uitgangspunt. Ik vertolk die gedachten met het gevoel dat of de associatie die ze bij mij oproepen. Ik kan ervan leren.

Als laatste heb ik eigen **oneliners & gevleugelde uitspraken** toegevoegd. Ze willen te denken geven en mensen uitdagen en prikkelen. In de meeste gevallen hebben ze een christelijke of religieuze dimensie. Zoals al het geschrevene in dit boek, in mindere of in meerdere mate, christelijk gekleurd is.

# 1. Anekdoten

## 1.1 Aanmodderen

Mijn zoon moddert wat af en aan. Hij is de wereld aan het verkennen. Dat is zijn missie. De wereld van binnen en van buiten. Hij vindt het heerlijk om met zijn schep zand te pakken, overal waar hij het maar tegenkomt op zijn weg. Soms slaat hij een 'modderfiguur'. Hij kiept een emmer met regenwater en zand precies leeg over zijn benen. Hij heeft de handigheid nog niet ontdekt om met water te spelen zónder er zelf vies van te worden. Om de emmer van zich af leeg te kiepen.

Ook weet hij nog niet waar wat hoort. Zo komt hij rustig stappend de achterdeur binnen met een grote schep vol modder. Die hij deponert aan mijn voeten. Alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Aarde in huis. Modder over de vloer. Ook takjes en blaadjes zijn favoriet. Die plukt hij alsof het een lieve lust is. Dit groen neemt hij ook mee naar binnen.

En ik? Wat kan ik onderscheiden? Weet ik wat ik binnenlaat en toelaat in mijn leven? Er wordt een hoop 'modder' aangeboden in de wereld om mij heen. Voor ik het weet, laat ik karrevrachten toe in mijn hart, in mijn geestelijk huis. Soms ook omdat ik niet precies weet wat wel of niet goed voor mij is. Ik onderscheid niet altijd het kaf van het koren. Net als mijn zoon die niet weet wat goed is en wat niet. Wat wel in huis mag en wat goed is voor het functioneren in huis en wat niet. Het is heerlijk om met 'modder' te spelen en lekker vies te worden.

De Bijbel zegt dat er plezier of genieting in de zonde is (vgl. Hebr.11:25). Om het modern te zeggen: 'De zonde voelt goed!'

Daarom heb ik onderscheid van geesten nodig, zodat ik doe wat God goed voor mij vindt (vgl. 1Joh.4:1, Rom.12:2). Ook al is dat dan nog niet altijd klip-en-klaar.

Het leven met God is een leven van 'op je hoede zijn'. Waarbij God de drempelwachter of poortwachter is. Hij is voorhoede en achterhoede. Zodat niet allerlei rotzooi je huis binnenkomt. Het is spannend en uitdagend. Het leven zonder 'modder' is niet saai, maar rijk en verrijkend. Het is een leven met een groots plan. Zonder dat je hoeft aan te modderen en te zwoeteren. Én: je houdt er je huis mee schoon.



## 1.2 Bramen plukken: geluk ligt soms voor het oprapen

Afgelopen week sjokte ik mijn vrouw achterna. Met een kinderwagen waar mijn zoon in zat. Samen liepen we een uur lang, langs een weinig inspirerende weg. Ik had verkeerde schoenen aan. Nette laarsjes en geen wandelschoenen. Ze lopen voor geen meter.

We gingen bramen plukken. De bramen hingen niet voor het grijpen. Hier zagen we een braam, daar zagen we een braam. Dat was het wel. Ik zag een partij lekkere bramen die net op 'plashoogte' langs de weg hingen. Ik vond het niet zo fris. Maar het waren eigenlijk de enige grote rijpe bramen die we op een paar kilometer afstand van onze camping konden vinden. Daar moesten we het maar mee doen.

Na een uur van spiedend zoeken tussen de doornstruiken, kwamen we 'thuis' met nog geen boterhamzakje bramen. We hadden slechts een handvol voor in ons toetje 's avonds. Terwijl we het terrein van de Peppelhoeve, waar we kampeerden, opliepen, zei ik tegen mijn vrouw: 'Moet je daar eens kijken, zulke grote bramenstruiken'. Ik had ze al eerder gezien, maar aan het begin van de week was daar niets te vinden. Nu liep mijn vrouw er naar toe, terwijl ik onze zoon vermaakte met wat gestoei in het gras op het voetbalveldje. Mijn vrouw bleef behoorlijk lang weg. Tot mijn verbazing kwam ze terug met een volle boterhamzak grote rijpe bramen.

Al zoekend waren we met een grote boog om ons eigen chaletje heen gelopen en hadden we de bramen die zo vlakbij groeiden niet opgemerkt. We hadden veel moeite gedaan. Terwijl we ons die hadden kunnen besparen, als we beter gekeken hadden.

Dit kan je als mens in het dagelijks leven zomaar overkomen. Geluk dat je toe komt vallen. Niet ver weg, maar dichtbij. Je bent al onderweg gegaan om het geluk elders te zoeken. Alle moeite blijkt tevergeefs. Tijdens een 'stevige wandeling' door het leven, loopt een mens zichzelf gemakkelijk voorbij. Het kan gebeuren dat je niet gezien hebt, wat er in jouw directe nabijheid voor zegeningen zijn. Het is van belang dat je geen haast hebt. Een rustige pas en een scherpe blik, helpen je om dat te vinden wat zo makkelijk aan de aandacht ontglipt.

Geluk is niet ver weg. Het is soms heel dichtbij. Achter je huis in de tuin. Zo maar aan een struik en een tak. Met een rijpe vrucht of een prachtige bloem. Je moet er maar oog voor hebben. Want wie in zijn eigen tuintje zoekt, is soms rijker dan wie een reisje over de wereld boekt.

### **1.3 Centen zoeken voor de collecte**

Het gebeurde af en toe dat ik lopend met onze evangelist naar de kerkdienst ging. Zo ook op een aangename zondagochtend. Terwijl we spraken over geestelijke zaken, zei hij onverwachts: 'Koert, wat loop je toch voorover! Ben je soms centen aan het zoeken voor de collecte?' Nee, dat was ik niet. In Nederland wordt normaal gesproken niet overdadig gestrooid met geld. Zeker niet op een landweggetje. Ik zat in een groeisput, waardoor ik mijn lengte nauwelijks 'bij kon benen' en de neiging had om voorover te lopen.